

DẠY GIÁO LÝ CHO TRẺ EM

Tại vùng Alsace (Đông Bắc Pháp) nơi các trường tiểu học, môn tôn giáo là môn bắt buộc như các môn học khác của chương trình giáo dục. Mỗi tuần có một giờ giáo lý. Sau đây là chứng từ của 3 bà mẹ Công Giáo, thuộc giáo xứ Metz về việc dạy giáo lý cho trẻ em.

Bà Micheline có 3 con và là giáo lý viên hai lớp 7 và 8. Bà kể.

Có một thời kỳ tôi giữ con cho một bà mẹ trẻ dọn thi vào ngành y tá. Một hôm, khi dẫn các trẻ đi dạo, chúng tôi đi ngang qua nhà thờ. Bé Sophie hỏi:

- Ngôi nhà lớn kia là gì vậy bác?

Tôi trả lời:

- Đó là Nhà của Đức Chúa GIÊSU!

Bé hỏi tiếp:

- Mình có thấy được Đức Chúa GIÊSU không bác?

Tôi đáp:

- Chúa chết rồi, cháu à ..

Tôi bỏ lửng câu nói ở đó. Đáng lý tôi phải giải thích thêm cho rõ ràng hơn. Chiều xuống, khi mẹ đến đón, bé Sophie nói ngay với mẹ:

- Mẹ biết không, hôm nay bác Micheline đưa chúng con đi dạo. Chúng con trông thấy Ngôi Nhà của Đức Chúa GIÊSU!

Nói xong, bé ghé vào tai tôi thì thầm:

- Bác đừng nói với mẹ cháu là Chúa chết rồi, vì chắc là mẹ cháu sẽ buồn lắm!

Câu nói đơn sơ của bé Sophie làm tôi ý thức tầm quan trọng của việc dạy giáo lý cho trẻ em. Dạy giáo lý là cơ hội ngàn vàng để nói với các em về Tình Yêu THIÊN CHÚA và để giúp các em yêu mến Đức Chúa GIÊSU, Đấng hằng hiện diện sống động trong cuộc đời con người.

Thế rồi một ngày tôi thưa với Cha Sở:

- Thưa Cha, con không thỏa mãn lắm với nền giáo lý mà con trai con nhận ở nhà trường!

Cha sở trả lời ngay:

- Nếu bà không hài lòng thì cách tốt nhất là chính bà phải dạy giáo lý cho con bà!

Năm sau, khi niên học bắt đầu, Cha Sở đến nhà tôi và nói:

- Ngày mai, bà bắt đầu dạy giáo lý!

Tôi hỏi lại:

- Con phải làm gì nói gì?

Cha Sở điềm nhiên trả lời:

- Bà an tâm. Điều gì bà sẽ làm sẽ rất tốt!

Bà mẹ thứ hai là bà Marie-José. Bà vừa là giáo viên vừa là giáo lý viên. Bà có 3 con cùng 3 cháu. Bà nói:

Cần phải lắng nghe các trẻ em. Có ít người biết dành thời giờ để nghe các em nói chuyện. Phần tôi, tôi cố gắng đưa Đức Chúa GIÊSU vào cuộc sống của các em cách cụ thể.

Khi nói với các em về các Mối Phúc Thật, tôi xin các em trình bày các Mối Phúc trong ngôn ngữ của các em, theo cách thức diễn tả của các em.

Bé Julie chọn "Phúc cho người hiền lành" và giải thích cho cả lớp nghe:

- Một ngày, em cảm thấy yêu một thiếu niên, nhưng thiếu niên này nói rõ cậu ta không yêu em. Em trả lời: "Không sao, bởi vì bé đâu có bắt buộc anh phải yêu bé!"

Niềm vui sâu xa nhất của tôi là dạy giáo lý cho các trẻ tàn tật và chuẩn bị các em lãnh bí tích Thêm Sức. Tôi giúp 4 trẻ nữ. Khi được Cha Tổng Đại Diện khảo hạch giáo lý, bé Laura, tàn tật thể xác thưa:

- Con muốn bước theo Đức Chúa GIÊSU!

Trong khi bé Cecilia tàn tật tâm trí nói:

- Con muốn làm người đánh cá người!

Còn Camillo bị chậm trí trả lời:

- Con muốn sống trong ánh sáng của Đức Chúa GIÊSU!

Bé Isabella tàn tật vừa thể xác vừa tâm thần thưa:

- Con yêu mến Đức Chúa GIÊSU!

Bà mẹ giáo lý viên thứ ba là bà Christina. Bà có 3 con và một cháu. Bà kể.

Với các em, tôi thích dùng bài hát, bởi vì, dạy các em cầu nguyện bằng bài hát là phương thể rất hữu hiệu. Tôi luôn lấy thí dụ cụ thể trong đời sống thường ngày và xin các em hết sức lắng nghe lời tôi giảng. Trong các tập vở giáo lý, các em viết nhiều điều thật đẹp. Chẳng hạn bé Luca viết:

- Khi em hỏi Rosalia nghĩ ra điều gì để làm quà dâng cho Đức Chúa GIÊSU thì Rosalia trả lời: "Em muốn dâng cho Chúa một tập sách, trong đó ghi tất cả hành động vui tươi, bình an và hạnh phúc do chính em làm".

Trong vở Irena, cô bé viết lời nguyện dâng lên Đức Mẹ MARIA:

- Lạy Đức Mẹ MARIA, Mẹ thuộc về số phụ nữ hiền đức.

Nhưng con thương Má con hơn. Bởi vì chính Má con nhận nuôi con và dạy con biết cách cư xử tử tế đàng hoàng!

("Annales d'Issoudun", Janvier/1998, trang 28-29).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt